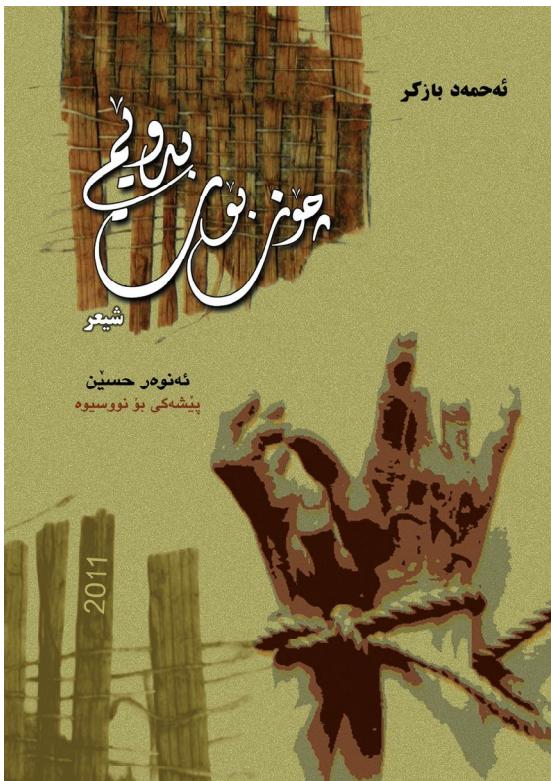
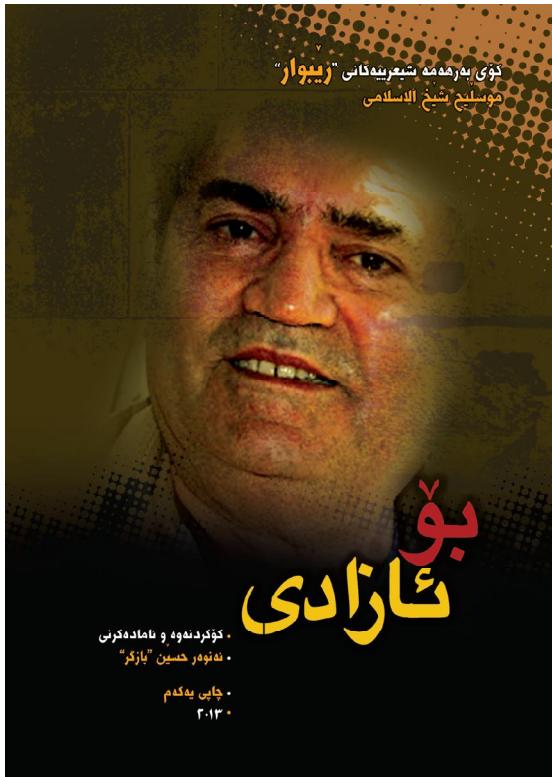

شىعر و شۇرۇش ئاوردانەوهىيەك لە دوو دىوانە شىعري «بۇ ئازادى» و «چۆن بۇت بدۇيىم»

ناسر حەقپەرەست

«بُو ئازادى»

لله دیوانه شیعره له
چاپ دانهوهی شهش ده فنهر له
شیعره کانی (موسیح شیخویلی‌اسلامی)
به ناسناوی «ریبوار» له خوگرنووه.
میژووی نووسینی شیعره کانی
ده فنهری یه کم هله‌ده گره تنهوه بو
بهر له شورش ۱۹۷۹ له تیران و له
زوربهیان دا شاعیر فهزای کومه‌لگه
و ئه رووداونه ویناده کانهوه که
کاریگه‌ریان له سه رهونی ژیانی
کومه‌لایه‌ئی داناوه.

کۆمەلگەی کوردستان لە دەيەكانى
٦٠ و ٧٥ سەدەي راپردوو دا لە بوارى
چەندىدايەنى و چۈنۈيەنى كەۋۇبۇوه
زېئىر كارىگەرى ئالۇكۆرەكانى ناوخۇى
تىريان. زۆرىنەي خەلک لهلايدك لە
ئيانى گوندىن دابراپۇون و ئاوارەدى
شاران بىبۇون و لە لايەكى ژىرىش بە
ھۆى نەبۇونى ژېڭخانى ولانەوه،
بەنەواويى نەيابندەنوانى ئاۋەتىنى ژيانى
شاراري و پىشەسازى بن. لە ئاكامدا
زۆرىنەي خەلکى كوردىستان لە ژېئىر
باشماوهەكانى كولنۇورى دەرەبەغايدەنى
دا، كەۋەنە بەر چەسەنەنەوهى
سيسىنەمى سەرمایەدارى. خەلک
گواستنەنەوهەيە كى كۆمەللايەنى گەلىك
بەۋەنەنەنەوهەيە كى كۆمەللايەنى گەلىك
يەۋەنەنەنەوهەيە كى كۆمەللايەنى گەلىك
بەنەواويى نەيابندەنوانى ئاۋەتىنى ژيانى

کوئنایی ٹھو دھوره یہ ہاو کاٹ بسو
ہے گہل گہل گو انکاری بھر چاو لہ
سہ رخانی کو مہ لگھے، کہ پھر گنگنی
زادیو ٹھلہ ویزیون و خویندن و
خویندنہ واری لہ قونا بخانہ و زان کو کان
و ئاشنا بسوں بھے بیری چھپ و
سوسھیالیسٹی و ریکھراو بسوں و کاری
ریکھراو ہی بشیک لھوانہ بسو.

منه و به جیاوازیه کیش که پیکده و همه یانه، هر دودوکیان هه لگری به شیک له رازوره مزی گه لیک له ههورازو نشیوه کانی بزوونه و هی شوپر شگیرانه کور دسانان، که تاونه هی هه سئی پر له هه لویست و پاراوی ئه و شاعیرانه بعون و له کار دانه و هیده ک دا به رامبه ر به رهونی رو و داوه کان هائونه کایه و ه و بیونه هی به شیکی دیار له ئه ده بیانی چه پ و پیشکه و نخوازانه و نیکه ل به سر و و ده اواز و دروشمی سه زاران بعون و به هوی ئاسوی رونوی بیریان تا تیسن اش هه دو و پالنده بنه و .
زوریک له و شیعرانه ده ببری تا و پر و کی بزوونه و هی کی نویخواز و به ره نگارین، که ناوی بزوونه و هی هاو اری شوپر شگیرانه کور دسانه . هاو اری په دنگ خوار دو و خه لکی چه و ساوه و ژنانی بی ماف و مندالانی بی ناز و زایله هی ئه و هیواو هومیدانه ن که به بیری نوی و سو شیالیسنى ده هؤنر انها و .

ئەو شىعرانە زۇربەيان
سەرەدەمانىتىك بىلەو بۇونەوه، كە
باشۇورى كوردستان لە ئىرگۈشارى
دىيكتۈنۈرى و سانسۇر دا بۇو.
بىلەوبۇونەوهى بەشىك لە شىعر و
سرىوودەكىانى ئەو ديوانە شىعريانە لەو
كائانەدا بە دەنگى ھونەرمەندانى ناو
رېزىكىانى كۆمەلە، يان بىلەوكراوهەكائانى
ووهك گۇقارى «پىشىنەنگ» كە بە هوى
حزۇرۇريان لە ناو خەلکى ناواچە ئازاد
كراو و شارەكىانى كوردستان دەست
خۇويىنەران و ھۆگۈران دەكەۋىن،
رەنگدانەوهى بەرچاۋىن ھەبۇو.

هه میشه کولنور و ئەدەپیاش
و ھک سەرخانى كۆمەلایەنى بەشیک
بۇون لە دیارىكەرى رېبازى و
تايىدىلۇزىيا و بە كورئە ئاورىك لە
مېزۈوو گۆرانكارىيەكان و راپەرين
و شۇرەشەكان كارىگەيان لەسەر
ھانى ھەستان و خروشانى جەماوھر
دەرەكەۋېت. ئەو جۆرە ئەدەپیاث
و كولنۇوهەر زىانى لە مەبەسەت و
ھەسنى ئاكىكى، رېرەھى ئامانجى
كىشى دەگرىيەھەر و خۆى بە ئازار و
ئاواھەكانى ئەوانەھو گىرىدداد.

له ماوهی رابردوودا شاهیدی
به چاپ گهیشنی دوو دیوانه شیعر
له شاعیرانی روژهه لانی کوردستان
ببووم، که نه گه رچی ناوه رپکیان
رهنگه بو زوریک ناشنا بیث، به لام
به هؤی له بردەستدا نه بونی
سه رچاوه کان، که مثر ناوي نووسه رانی
ئەو بەرھەمانەمان ناسراوه يان له یاد
ماوه.

یه کهم: «بُو ئازادى» له نووسىنى دووهەم: «چۈن بۇڭ بدويم» له نووسىنى «ئەحمد بازگر» دووهەم: «ئەنور حسىيەن» كۆي كىدۇونەتھەو و پېشەكى بۇ نووسىيون و له بەرگ و دىزايىتىكى جوان دا به چاپ كەيشۇون.

ئەم دوو كېيىھ بۇ من كەلەك جىنگىڭى سەرنج و بەنرخن، بۇيە لهم كورۇئە باسە دا ھەۋەل ۵۵۵ م چەند لايەتىكىان بىخەمە بەرچاو.

جيما له وەئى ئەو ديوانە شىعرييانە كەلەك دەقى ئەدەبى پەر له ھەست و نوازىيەن لە خۇ گەنۇوه، بەلای

رېبوارى شاعيريش بەرھەمى
ئەو سەردەمە ھەسنىار و
چارەنۋوتسازەيە و لە دەلاقەي بىرى
خۆيەوە رووداوه کانى دەروروبەرى
ھەلەسەنگىن و وينياندەكانەوە.
لە بەشىك لە يەكم شىعري «گەشى
كوردىستان»دا دەلى:

«وەرە با سەيرى لە كوردىستان
كەين/ ئاپېرژىتىكى كۆلى دىلمان كەين/
با بلىم باسى ھەزارى خۇمان/ باس
زىر دەسىنى و دىلى كوردان/ با بچىن
دى بە دى، ئەم شار ئەو شار/ دەمن
رابویرە لەگەل خەلکى ھەزار»

لىزە دا رېبوار وېرىاي گەشانەوە بە
سروشى كوردىستان، لە گەل تاۋارداھەوە
لە ژيانى كۆمەلایەنيدا خەم دايىدەگىت
و ھەسنى ھاوسۇزى خۆي دەرەتلىرى
و ھەلەسەنگىن بەشۈن رىيازىكى
رووندا دەگىتىش. لەو سەردەمانە دا

كۆمەلگە گىرۇدەي ئاوياويتكى گەلىك
گرانە. ھەمووان لە رېگەي دەربازبۈون
لە ئازارە كۆمەلایەنيدا ھەگەرپىن،
كە دىكىنائۇرىي «شا» و سىسەنەمى
سەرمایيەدارى بە سەبەبكارەكەي
دەزانىن. زۆرىيەيان ئەو رووناكىر و
خۇيىندىكارانەن كە بە سەرەنەيەك لە

ئۇرىي سىاسىيەوە دەپىن گىشت شىيىك
لە رېگەي ئەزمۇون و خەناۋە بەرنە
پىش. ئەم شىوازەش زۆرىيە كات
كارەسانى ناخۇشى لە دەكەۋىنە،
و ھەلەسەنگەرەن كە باكۈرى ئىران
و مەرگى «كاك ئىسماعيل شەريفزادە»
(سىمكى) و ھاورييانى لە كوردىستان
لە كۆنائىيەكانى دەيدىي ٦٠. «رېبوار»
لە شىعري «سەنە»دا، گەلىك جوان
وەسفى ھەسنى ئالى جەماوەر بۇ
مەرگى «سىمكى» دەكاك و ھاوكائىش
بە يەقىنەوە دلخۆشە بە پۇلوي زىر
خۆلەمیشى شۇرۇش، نا ئەھۋى لە
كۆنائى دەفنهرى يەكم دا دەگانە

شاعير وەك كەسيكى خاوهن ھەلۋىست و ئايدۇلۇزىك، شىع و ئەم بىياتىش بە ئامرازى پېشخىستى خەبات دەزانى، بەلام قەلەمى بەبرىش و بىرى تىزى ھىنندە جوان ھەۋىنى ھەستى دەكەن

«خەونى سور». .

با بچم دەسەنە گۆلى لى داتىم/ دلى دامامى لەبەر پى داتىم/ گولەبارانى
گلى (سىمكى) كەم/ گلەبانانى دلى پرسۇ
كەم... / بە ھەزاران و ھەزار دەست
و ئەنگىزىن/ ھەلئەنگىزىنەوە مەشىھەلى
جەنگ»

ئەگەرجى شاعير وەك كەسيكى
خاوهن ھەلۋىست و ئايدۇلۇزىك،
شىع و ئەم بىياتىش بە ئامرازى
پېشخىستى خەبات دەزانى، بەلام
قەلەمى بەبرىش و بىرى تىزى ھىنندە
جوان ھەۋىنى ھەسنى دەكەن،
نەنانەت لەو شىعرانەش دا كە بۇ
مەرگى ھاوسەنگەرەن نۇرسىيون،
و ھەلەسەنگەرەن بە ئەنگىزىن
ئەو نەھانە سالانەوەي داون. لە
شىعەكانى مام رەحمان، كاك فۇئاد،
كاك شوان... دركى جوانىناسانە لە
خەبات و خۆراغىز دەھۆنەنەوە.

* * *

لە زىستانى ١٩٧٩ شۇرۇش
ھەلەدەگىرسىن و ئاواڭەكانى لە لايەن
رېزيمىكى ٹۈرەوە دىزە بە دەرخۇنە
دەكىن و بە فرييدان و فۇئاندىن
بەسەر و لاندا زالىدەبىت. ئەندا
ناوچەيەك كە خۆى بە دەسەنەوە ناداڭ
كوردىستان. كوردىستان دەيىنە مەكۆى
خۆراغىرى و حىزبەكانىش خەرىكى
ئامادەكارى و بەرنگار بۇونەوە
دەبن. يەك لەوان كە «رېبوار»
كادىر و ھەلسۇوراۋىتى و جەماوەرى
بۇ ھان دەدات «كۆمەل» يە. ئەو
خۆراغىرى بىزۇۋەنەوە شۇرۇشكىغانە
لە كوردىستان كولنۇورى خەبات و
پىشىمەرگاڭىزى پەرە پىدەدات. بە
حق (وەك مامۆسنا قانىع) شىع
و سرۇودەكانى «رېبوار» يېش لەو
سەردەمە ھەسنىارەدا بۇ چىخىستى
كولنۇورى خەبات و پىشىكەنخۇزاپىزى
پىشىك شىريان بەر دەكەۋىت.
(ئەگەر بە كورىش بۇوە دەپىن
بلىم: شىعەكانى «ملوانكەي شىن» يى
«شەريف» يېش كە ھى سەردەمە
رەپەرين بۇون، زورىكىيان لەو كائەدا
كىرانە سرۇود و ئاواز و رەنگانەوە
گەورەيەيان بۇو). زۆرىيەك لە شىع
و سرۇودەكانى ئەو سەردەمە لە
دۇوھەمین دەفەنەر شىعري «رېبوار»
دا بەناوى «سلاۋىك» لە عاشقانى
ئازادى» لە ئاگۆشى ١٩٨٤ بىلە
دەبنەوە، كە شاعير لە كورنەيەك لە
پىشەكى دا دەنۇسوست:
« سرۇودەكانى ئەم چەپكەيە لە
كوردىستان لەسەر زارانى و لە نىيۇ
جەماوەر دا بەرين بىلەبۇونەنەوە
و وەك سرۇودەكانى كۆمەل
ناسراون... ئەم شىعەكانە ھەرودەك
دەيىن لە نزىكەوە مۆرى شۇرۇش
و تالۇكۆرى ئەم شۇرۇشەي پىوهيد
و ئىكۆشاوم شىعەكانى رۆز لە رۆز

هه‌له‌جه و ... به به رچاوی ئه‌وانه وه بریوه‌ده‌چوو. کاریگه‌ریه‌کانی ئه و به سرهانه گه‌لیک کیش و گرفنی ناو ریکخراوه‌کان و ناکه‌که‌سی لى کوهه وه ... له شوروش‌وچی ئاپوره‌ی شه‌قام و شاره‌وه بو شهر و گرمه‌ی شاخ، دوازیش ئیزوله بیون له ئوردوگاکاندا. ئه و ساله ئه‌سنه‌مانه که‌سی به‌جه‌رگی ده‌ویست، نا به‌رگه بگریث و بنوانی له‌سده‌رام و گرمای بچیوه‌لدا درک و دالی ددوری له بیربکاث و به روئی رووداوه‌کان دا بچیه‌وه، ئیفکری و کانی لیلی بیری رووبنکانه وه ... «ریبوار» له و کسانه بیو. له ده‌فنله‌ره دا که‌من سه‌رنجی داوه‌نه رینم و سه‌روا و له فه‌زایه‌کی ئارامش و والاژدا ئوانیویه‌ئی چرث و وردث بنوویست.

«سواری ماندوو» که سیه‌مه‌مین شیعری ئه و ده‌فنله‌ریه، زور باش ئوانیویه‌ئی نسکو و ناسنه‌نگه‌کانی ئه و سالانه ویتا بکاث و سه‌رگوزه‌شنی شورش و شورشگیران بدرکین. سواری ماندوو، به سرهانه پیشمه‌رگه‌یه که هیوابراوه که ئه‌سبی هیوای ویلده‌کاث و روو له ده‌رکای مالی خویان ده‌کانه‌وه. دایک به دینی سیمای سر و شانی بتن چه‌کی روله‌که‌یه له مه‌سله‌که ده‌گاث و له سه‌رپایی ئه و شیعره‌دا هانی هه‌سنانه‌وه ده‌داث و ئه‌سبی هیوای بو زین ده‌کانه‌وه که کورنه‌یه که بهم جوړه‌یه:

«سواری ماندوو/ دابه‌زببوو/
له‌غایوی خسنے سه‌ر مل ئه‌سپه‌که‌یه و/
هیئ کربدوو.../ به‌ره و ئاسو سواری به‌زیوی به‌جیهیشت... دایک:
بار ئه‌بن بگانه مه‌نzel/ چ که‌س نیه
غه‌یری خومان/ ده‌ریاوه که ده‌سلى
ئامه‌زروین/ زورین وه‌کو خیزی

ناراده‌یه ک بووه‌نه ئاوینه‌ی بالانوینی هه‌وراز و نشیوه‌کانی کۆمەلگه‌ی رۆزه‌لائی کوردستان، بویه له‌چاپدانه‌وهی ئهم شیعره به هه‌له نازانم، به‌لام دوای چهند ده‌یه، ئیسنا ئیش «ریبوار» ده‌بوو روونکردنوه و قه‌زاوه‌نیکی عادلانه‌نری له بابه‌ث لیکچیاکردنوه‌ی قوربانی و جه‌لاد هه‌بوایه.

«دنه‌نگ هه‌لبره»
ئه‌مه سیه‌مه‌مین ده‌فنله‌ره شیعری دیوانی «بو ئازادیه» که نزیکه‌ی نیوه‌ی لابه‌ره‌کانی ئه و کنیتیه‌ی به‌خوی ئه‌رخانکردووه و خوی به سه‌ر سنت به‌شی جیادا دابه‌شکراوه. جاری يه‌که‌م له پاییزی ۱۹۸۸ به‌چاپ که‌شیوووه «ریبوار» ده‌لن:

«... ئه‌مه‌ش سیه‌مه‌مین هاوار و بانگه‌وازمه بو کۆمەلائی به‌شمەینه‌ث، که ده‌نگمان هه‌لبرین و ده‌رد و ڇان و هیوا و ئاواشمان ده‌بربرین. گه‌رچی سال و زه‌مانیکی هینیده بت ره‌زایه که خوم پیمایه‌یه ک له هه‌زاری ده‌رد و ڇانه‌کانم ده‌رنه‌بریون...»

له نیوان ساله‌کانی ۱۹۸۴ بو ۱۹۸۸ تالوکوگریکی زور به‌سه‌ر شورش و شورشگیران دا هائووه، که ریبواریش يه‌ک له‌وانه. سه‌رپایی کوردستان میليناریزه بووه و هیزی پیشمه‌رگه کشاونه‌نه‌وه بو ناو مقفره‌کانیان له باشوروی کوردستان، که ئه و کاث له ژیز ده‌سله‌لائی رژیمي به‌عس دا بووه. ئه و سالانه دره‌نگتیپه و پروکنیه‌ر بوو. له لایه‌ک خوراگری له رۆزه‌لائی کوردستان به‌کرده‌وه سه‌رکونکرابوو، له لایه‌کی ئریش شورشگیران که یاد مه‌رگی ئازیزترین هاوسه‌نگه‌رکانیان له دل دا ببووه گری، لیره‌ش کاره‌سائه‌کانی وه‌ک ئه‌نفال و

زیان له روانگه‌ی ئیمه‌ی کۆمۆنیسله وه بروانی»

یه‌که‌مین شیعر «سرروودی ئه‌نرناسیوئنال» که مانیقیسنسی شاعیر و حیزبه‌که‌هی: «ده‌سله‌لنداران رزگارمان ناکن/ نه شا، نه شیخ، نه ئاسمان/ با خومان بو رزگاری رابین/ ئه‌ی خیلی به‌رهه‌مه‌ینه‌ران»

زوریک له شیعره‌کانی ئه و ده‌فنله‌ره، بونونه ویردی سه‌ر زاران و ده‌نگی هوندرمه‌ندانی وه‌ک (ناسر ره‌زازی، کالن ئانه‌شی، جه‌مال موفنی، مه‌رژیه فه‌ریقی، نه‌جمه‌دین غولامی و به‌کر له‌گزی) له «کوری بانگه‌وازی کۆمەل» دا ئه و سروودانیان ئاوینه‌ی هه‌ست و نه‌ست کۆمەلگه کرد.

«سلاوی که‌رمی دلی پر هومیدی مه‌ث پیشکه‌ش/ پلنگی هه‌ردی ولات ئه‌ی هه‌فالی پیشمه‌رگه/ له ده‌دوری ده‌ست و ئفه‌نگ گه‌ریم که رۆژی خه‌باث/ له ئاسئی هه‌لمه‌ئی ئیژت ج ناگری به‌رگه»

هاندانی ڇنان بـ ئاوینه‌بونیان به خه‌باث و ده‌سنه‌بهرکردنی ماشه‌کانیان یه‌کیک له ده‌غدده‌غه‌کانی شاعیر بیوه و له «سرروود بو ڇنانی ئیکوشه‌ر» دا ده‌لن:

«شورش هه‌سنن، راپه‌رینه/ ئه‌ی ڇنانی گشت ولات/ شان به شانی پیاوان هه‌سنن! وه‌رنه ناوریزی خه‌باث»

دواهه‌مین شیعری «ده‌فنله‌ری دووه‌هه» شیعریکه به‌نادوی «ئه و شاعیره‌ی خوی دوراند» که بو سه‌ر زه‌نشنی شاعیریکی نووسیوه، که خوی و نه‌نی وه‌ک «ویکنور خارا» نه‌کردووه و ئه‌سلیمی زوری زوردارانی کۆماری ئیسلامی بیوه. هه‌روهک و ئه‌م ئه‌م دیوانه شیعره

چومن/ ... ههور که روی / ئاسمانی
شین/ ئاسمانی زنگ/ ههناوی گهش
ههنا ههنا... / سوار ههسنابوو/
دهسئی له يالی ئهسپهکه نوند ئالا
ببو/ لنگی له ئاوزنهنگ قایم شهنهک
داببوو/ به نیو کریو و نوقان/ له چاوی
گهشاوهی دایک/ بهرهو ئاسوی رونوون/
ئاوابوو... »

ریبوار لم ده فنهرهدا به ئەنجامیکی
يەکلاییکه رهه گېشتووه و زیائر
له جاران رهوابوونی «سوسیالیزمی
زانسی» بۆ ده رکه نووه. ژیان
و خەبائی چىنیاھى بۆی دەبىئە
ئەولەویبەث و ھیواو ئاوانەکانی
بە سەركەوٹنى بزوونەوهی چىنی
کریتکارهه گریپەدەد. ھەلبەت ئەو
کاثانە چەند دەبىئە بە سەر جىنگىر
بۇونى سیسەنەمی سەرمەدارىي
لە ئیران ئىھەر دەبىئە و چىنی
کریتکار كەنووەنە بەر بەرداشەکانى
شەرى ئیران و عیراق، ھەزارى و
خەفەقانى سیسەنەمیك و كەمنىن
نارەزايەنی مەرگى بە كۆمەلى ئەوانى
لن دەكۈپەوە، وەك رەھە كۈزى
هاوينى ١٩٨٨ لە زىنداكەن دا.

«ھانايەكم پەنگاوهە بىن و
گەرووو/ ھەدى داد، ھەدى داد/ لم
بازارە بن رەحمە دا ژيان ھەرزاننە
لە نان!»

ریبوار له بەشى دووهەمى
ئەم دەفنهره شىعرە دا «ژانى
لە دەستچوونى ياران» ھەرسەر
دەكانووه و لە يادى كچىكى تىعىدام
كراد دا دەلى:

«قەلا لە جەرگمان دەكەندرى /
كە شىئىت نابىن! گىرايەوه:/ دەستىك
لىياسى كچانە / سەن چوار كون ئى/
سۈور بۇون بە خويىن/ لە گەل جوونىك
كەوشى وېرنى/ ناسكى پازنە خویناوى/
فرى درا بەتىو حەوش و نیو / كۆشى

و نشيوه کانى نەك هەر شاعير
وەك ئاكىك، بەلكو رەۋىنى ژيانى
كۆمەللايەنی و شۆرپىش بەكەيت.
بچىنه ناو قووڭلایى رەۋىنى ئەو
رۇوداوانەي كە لە نیوان سالەکانى
(٦٠) ئا كۆنایى دەيدى (٨٠) بېرىجەكى
چاراھنۇوسساز و پەر پالپەپە سۇپىان لە
مېزۇوی كوردىستان شىڭل پىن دا.
«ریبوار» سەرەندا وەك خۇيندكار
و داۋىر وەك هەلسۇرپاوايى سىاسى
لە كۆنایدا وەك شاعيرىكى شۆرپىشىگەر
و بەنوانا كارىگەرى زۆرى لە سەر
ئەدەبىائى بەرەي چەپى كۆمەلى
كوردەوارى دانادە. ھەلبەت من ناوى
بۇ ئازادى و يەكسانى» بۇ ئەم دىوانە
شىعرە بە گۇنجاخوار دەزانم، چونكە
شاعير ھىتىدەي بۇ ئازادى چېرىكەندووه،
چەند ئەوهەندەش بانگەوازى يەكسانى
ماھەكانى ژن و پیاو و يەكسانى
نیوان ناكەكانى كۆمەلگەي مرۆپىن
كەرددووه... ئا ئەوكانە ئىش و
ئازارەكانى هەللاواردن، بىن عەدالە ئى
و چەھەسانەوهى مرۆف و مرۆقايەنی
لە گۈرپىدا بېت، ئەوا بەشىكى دىار
لە شىعر و سرودەكانى «ریبوار» يەش
وەك زايەلە زولالى كۆمەلگە ھەروا
بەسەر پىتوه دەبن.

«چۆن بۇت بدويم»
لە بەشى يەكەم دا دىوانە شىعىرى
بۇ ئازادى» «ریبوار» بایثارى بەرباس
بۇو. لەم بەشە دا دەچەمە سۆراخى
دىوانە شىعىرى «چۆن بۇت بدويم»
كە كۆمەللىك لە شىعەرەكانى ئەحمدە
بازگۈرى لە خۆ گەنۇوه.
بەشىكى زۆر لەم شىعەرەش وەك
شىعەرەكانى «ریبوار» زیائر لە سى
دەيدىيە كە لە رېگاى «ھونەرمەندانى
كۆپى بانگەوازى» كۆمەلە» و
بلاوكەواهەكانى ئەو رېكخراوهە بلاو-

دایك... / لە گەل ئەسکەناسىكى
50 ئەمنەن/ ئەو پارەيەش مارەيى
كچەكەنە»
يادى بەزازى ھاورييىانى كۆلى پى
ناداش و لە ھەزرى ناخات و مەنزىلە
ون ناكاش. كەلىك ئارمانچىگە رايانە و
وشيارانە رۇوگەي خۇى دەسىلەمەنەت،
كە بىنگومان ئەوە بەشىكە لە ئەزمۇون
و ئىلىزامى شاعيرىكى شۆرپىشىگەر و
جيھانىيەنى كى جىهانداگەر كە بەسەر
كولۇ سور و ئەدەبىائى چەپ و
پېشکەننخوازانەدا زالە، ھەر بۆيە
بە شارەزايەھە، بىن ئەوەي ھەۋادى
ھەسەت و بىرى خۇيەنەر لە كىس
بدات، بەم جۆرە دانبەجەرگەداگەر
كۆنایي پېدىنەت:

«... بوغۇم قۇوت دا / چاوم
برىيە بەرژەھەند / بەرەن و ئاسو / رېم
گرۇنە بەر»
بەشى سېھەمى دەفنه رى سېھەم،
ھەرەھە دەفنه رەكانى چوار، پىتچ
و شەش_يىش زىائر وەرگىرپانى
بەرەھەمى ئەو شاعيرە گەۋانەيان
لە خۆ گەنۇوه، كە كارىگەريان لە سەر
ئەدەبىائى جىهانى و ناوجەكە بۇوه
وەك: ئەرەيسى چاپىمەن، پوشكىن،
بېرئۇلت بېرىشت، جۆھەيل، مەحەممود
دەرىوېش... زۆرپىك لەم ئەرجمانە
لە ماھە دوو دەيدىيە رابىر دوو دا
بەشىكى بەرچاواو بۇون لە ئەدەبىائى
كەرىتكارىي و پېشەرە، ھاواكت كەلىك
پەخشان و كۈرۈنە شىعىرى دوای
سالەكانى (٩٠) ئاۋىئە كەرددون، كە
مۈركى سەرەدەمانى خۆيان پېۋىھە و
لە ژىئر ئارمايى و ئەمى ئاراواكە و
ئىفارانى سىاسى دا نىوهگىان چاوابان
پېشكۈنۈوه...
بە خويىندەوهى دىوانە شىعىرى
بۇ ئازادى» وەك پېشىر ونم دەكى
ھەسەت بە بەشىك لە ھەورا

دھچریت:

«ھەسەمکرد دھبى من شاعيرى كريكار و زەممەنگىشان بىم و دوازى زىانىر هيلى جەماوهرم ناسى. وانا ئەو شۇرۇش سەرەتلىق قۇناغىنگ بىوو. لە جەرەياني ھەلگىرىساندىنى شۇرۇشكىرىانە خەلگى كوردىستان، بۇيە پەيوەست بوم كە رەنگانەوەي ھەست و ئاوانى رەنجدەرانى كوردىستان بىوو.

من شيعرى خۆم بەنهنىا بە مولكى خۆم نازانم! بەلکو مولكى رەنج و نېڭوشانى ھەمووانە. ئەوانەي دەنگ و رەنگى خەلگى زەممەنگىشى كوردىستان».:

«وەرن لىرە/ لە كوردىستان/ لە مەلبەندى كەوا رقمان/ بۇنە وشە/ لەبەر چاوى زۆر ئەبلەق بۇوي / كېيارانى خوين و ژىنمان/ پر بە جىيان دەنگ ھەلدىبرىن/ گويم لى بىگىن!»

بەلام سەرەتلىق خەباث و خەبانكارىبىن، شيعەكانى هيئىدە پر و پاراون، كە رسنە بە رسنەيان لە دەراوىتكى روونى كانى وشە ھەلبه سەرداون و بۇ دەربىرىنى ھەسەنلى بىزۆزى قەت بۇ وشە دانامىنى و ئەو وشانەش كە زمانى ئىرەتىرىۋۇن، هيئىدە بەجىن چىنیونى كە ھەست بە گرى ناكىت. لە شيعەكانى «بازگر» دا جوانى ناسى دەستىكى بالاى ھەيە. شيعرى «گۆمەشىن» يەكمىن شيعرى دىوانى «چۈن بۇڭ بۇيىم». ۵. باسى بەسەرهانى ئالى لەدەسچۇچۇنى يارانى شۇرۇشە لە رووداۋىتكى سرووشنى دا، بەلام شاعير گەلىك ئارمانجىگەرایانە بەسەر پەزارەي خۆي دا سوار دەبىت و لە ھەلبه سەنگى مەرقۇنەوەر دا بۇ دوارۋۇزى سەركەونى مۇزىدەي دەستەمۆكىدنى ياخىگەرىي وەگىانهاشۇ دا دەبىنەنەوە و بۇ ئەوان

لە شيعرى «من و ئەو» دا شاعير گەلى ورد و جوان بىرەورەيەكانى سەرەتەمى مندالى بەسەر دەكتە ويناي ئەو دۆخە دەكتە كە دواتر دەبىتە دىيارىكەرى رىيازى گۇرانخوازى ئەو

ھاونەمهەنەكانىيەنى: «مۇھەلیم هات، / بەرپا يەرى و بشىنيدىكى نېشكى گەرمى خۆرى بەھار/ لە پەنجەرەي كلاسەوە/ وەك نۇانج/ و بەنەمەركى ئاغا مودىرە، / بە ناخمانا دەرۋىشە خوار/ ... لەگەل پۇلېك پووت و رەجالى ھەزارا/ ئاپورەيەك كريكار/ چاوهروانى كار ويسناوين!» كۆمەلگەي سەرەتەمى پىنگەيشىنى «بازگر» بە گەلىك ژان و ئازارى رەگەزى، نەنۇوهىي و چىنایەنى دووگىيان بۇو. نېنگەيشىنى درووشت و ويناكىرەنەوەي بە ھەلۋىنىنى گىشت ئەو رووداوه چارەنۇوسساز و يەكدا به دوووازە ئەسەم بۇو... لە سەرەتە كەن ئەنانەت لەناو پۇل يش دا لە ئۇانجى نىگا (ئەمجارەيان لەلاين مامۇنىلى قۇتابخانە! كە میرائى كولۇورى دەرەبەگايەنى بۇو) بەدۇور نىن. دواترىش ھەزارى و نەبۇونى پەلگىشى مەيدانى كاريان دەكتە، ئەو بەسەرەتلىق زۆرىنىيە

بۇونەنەوە و بە ھۆي ھەسەنى ناسك و ھەلۋىسى پىشەۋانەيەوە ئىسىناش بەسەر زارانەوە ماونەنەوە، بەلام شاعير كەمنز دەرفەنلى خۇناساندىن و دەركەۋىنى بۇ رەخساوه.

ئەم دىوانە شيعەش وېرائى لە خۆگەنلىق چەندىن ھۇنراوه و سرۇدى بالاپىند و پېشەكەۋىنچەخوازانە، ھاوكاڭ ويناگەرى گەلىك لە ھەوراز و نشيۋەكانى شۇرۇشىن لە نیوان سەرەتلىق دەھىي ۸۰ نا ۹۰ زايىنى.

پىمَايىھ بە ھۆي گەلىك ھاوشىۋەيى لە رووداوه كانى دواي شۇرۇش بۇ ھەردووئى ئەو شاعيرانە، پېویسەت بە دووبارەكەرنەوەي بەشىكى زۆر لە باسەكەي پېشەو ناڭاڭ و وەك زەمینەيەك بۇ بەشى دووھەم لېي دەرۋازم.

ئەحمەد بازگر» لە دايىكبووی ۱۹۶۲ و لە سەرەتەمى لاۋىنى دا لە گەل شۇرۇشى ۱۹۷۹ ئېران بەرەرەوو دەبىنەوە و لەبەرەي چەپى كۆمەلگە دا بە خەبانەوە پەيوەست دەبىت.

لە رىزى ھەفالانى پېشۇرۇشەوق و بى ئۆقرەيدا لە ژىر كارىگەرى رووناكىرمان و دۆخى كۆمەلەيەنى ئەو سەرەتەمى دا شوينى ئالوگۇرىنىكى بەنەرەنى و خىرا دەگرن.

لە شيعرى «من و ئەو» دا شاعير گەلى ورد و جوان بىرەورەيەكانى سەرەتەمى مندالى بەسەر دەكتە ويناي ئەو دۆخە دەكتە كە دەبىتە دەبىنەنە ئەنەنەت لەناو پۇل يش دا لە ئۇانجى نىگا (ئەمجارەيان لەلاين مامۇنىلى قۇتابخانە! كە میرائى كولۇورى دەرەبەگايەنى بۇو) بەدۇور نىن. دواترىش ھەزارى و نەبۇونى پەلگىشى مەيدانى كاريان دەكتە، ئەو بەسەرەتلىق زۆرىنىيە

سرووشت دداد و رو رله گومه‌شین
دیلیث:

«شهرنه و ها بنبه‌سنمه‌وه، به
ههوراز، به نشیوا، / وینه‌هی ئاسپیتک
دەسنه‌وه، / به دهش و دهرا خوش
ئازوه، / وا بنبهم و بنگیرمه‌وه، / له بن
ههموو داریک، ههموو بنچکیکدا، /
چۆک دابدەی، سوجده ببەی، /
بۆ دار، بۆ گول، بۆ گەنم، بۆ
ئاوه‌دانی!»

تاوینه بون و ئاشنایه‌نى به رنج
و ماندوویه‌نى چىنه‌كەي له وەسف
و ویناکردنەوهى ئەو زىنه نايىكاسانه
دا هيئىدە رون و رهوانى دەكانه‌وه،
ئەنانەت وردۇرىن سەرنجىش لە
كىس نادات:

«ھەموو رۆزى ئیوارانىش / له بەر
دەرگا، / چاو له رىگا، / نا له پەرى
گەرەكەوه باوكم شەكەت، / هيئىدە،
هيئىدە / بەرەو مال دەگەرایەوه! /
دياري ھەموو ئیوارەيەك، پەنيرى
پەندە نەکراو و / نوردویك نانى
گەرمە ئەندورور!»

«بازگر» نەك هەر ویناگەرى
دۆخى گرانى هاوجارەنوسانىيەنى،
بەلكو له دواي دەسنه‌بەر كردى
دونبىا ئارەزۇو و مەبەسىنىشيانە:
«نا كەي بە هيئى شانى من / دنيا
لە رەنجم وەگەشى / بىمە گەنجى
دوزەمانام / بۆ خۆم وېلى بە دوى
بەشى / بىزى يادى يەكى ئايار / بەرەزە
ئالا و چەكى ئايار»

بەپىي بىرۇباوەرى سۆشىالىسىنى،
رۈگارى ژنان له كۆت و بەندى
دواكەنۇويى و چەوساندەوه بۆ
«بازگر» دېبىنە ئەركىكى خەبانكارانە.
لە چەند شىعري (زولفا) كە ئاپر
لە ژيانى ئالى ژنان له كۆمەلى
كۈرەتەرى دەدائەوه، هاوكات
لەگەل دەربىرىنى ھەسنى پر كەسەرى

**بەپىي بىرۇباوەرى
سۆشىالىسىنى،
رۈگارى ژنان له
كۆت و بەندى
دواكەنۇويى و
چەوساندەوه
بۆ «بازگر»
دېبىنە ئەركىكى
خەبانكارانە**

و ئوانىيۇنى پر بە بالا ئەندىشەي
گيانيان بەردا بکات:

«نامەويى وەك ديل بىزىم من
مەيلى يېسنانم دەۋىي / پەيكەرهى
وشكى ژيانم بانگ دەكاكا گيانم دەۋىي /
ئىميشەو ئىحساسى بىزۆرم ئۆقرە
ناغىرىت و دەلى / هەسنى نەرمى،
سۆزى گەرمى، شىعري راسانم دەۋىي /
دووكەلى ھانايى ھەناسەي بىيەشان
ھانم ۱۵۵ بىم بەرەو لوڭكى
مەبەسنىم، رانەوەسنانم دەۋىي»
يان لە شىعري «نەورۆزانە» دا
كە خەم و ئاواڭەكان وەك ئالەكۆكى
پال رەندو ئاوينه دەكاث و مۇزدەي
ئىنى بىن زان لە سبەي رۆزى بەھار
دەسى:

«گولى گەزىزەقى قىز زەردى لاپاڭ/
نەرم رادەزى بە سروھى شەمال/
لە دەس ئەم زىنە دەرە دەلىيەنى/
فرميسىكى ئاونگ لەسەر چلىنى/
ئاگرى شۇپىش ئەوەندە پر گر بى/
ئا زىستانى ژىن يەكجارى قر بى»
«بازگر» لە كۈرەتەكە لە پېشەكى
ئەم دیوانە شىعەدا بەسەر ھېننەك
ھەسنى ئوندئاژۆرى لە سەرەنائى
شۇپىش دا دەچىنەوه، ئەوەمانەي كە
ئاونىنى لاوىكى شۇپىشگەرى ئەزمۇون
دەكرد. بەشىكىش لە شىعەرەكان
كە لە زەمان و مەكانىتكى نەواوەن
جيماوازدا نووسراون، وا باشىر بۇو لە
بەرگىكى نىدا جاپ بىكرايەن، چونكە
دۇو دەنگ و رەنگى جيماوازن.
ويىرای گىشت ئەوانە زۆربەي
ھۆزراوەكانى دیوانە شىعري «چۈن
بۆت بدويم» لە چەشنى «بۆ ئازادى»
هاوارپىتكى گەلىك رەسا و پېشەرەوى
ئىنسانى و ئەددەبىن و لە قالبى
ژانھرى ئەدەبىدا سەلايەكى رونون
و رەوانن بۆ ئازادى و يەكسانى
كۆمەلى مەرقايدەنى.

خۆى، رىشەي ئەو ئرازىدىيانە دەدائە
بەر ئىشىكى سەرنج. لە بەشىك لە
شعرى «زولفا» دا دەلى:

«دەردى ژن بون / ھەموو رۆزى
/ لە مالھوھ / لە نىۋ دى ۱/۱ وەك بار
دەنىشىنە سەر لىيوم / دەبۇو بە ئەم لە
چاوم دا و / زەردى دەكەر گۇنای
سېيۇم / ھەر جارەي دەسەنە خوشكىتىم /
بە نابەدلى بە شوو درابىن، / لە رۆزى
بە بوبوك چوونىدا / لە دىوي ئازارى
سوورەوە / ئاونگى ئەسرينم دىيە»
لە بەشى كۆنای ئەم دیوانە
شىعەدا چەندىن شىعري خاونەن
كېش و سەرداو بەرچاودەكەۋىت كە
پېم وايە لە دوو شىعري «مەيلى
يېسنان» و «نەورۆزانە» دا ئوانىي
خۆى ئەم بىوارەش دا بە لونكە
گەياندۇوه. لە ھەر دووكى ئەو
شىعەنەدا بە كەلک وەرگەن لە
سروشىنگەرالىي و ژىندۇسى خۆى
گەلىك وينەي ناوازەي خۇلۇقاندۇوه